

1318 dní

Tisíc tři sta osmnáct dní jsem věřil, že je oč stát
Že se naše těla stejně vlní, že dám Ti vše, co jen mohu dát
Že se nechytneš do pastí, kterými ostatní tvou mysl tráví
Že najdeme cestu, jak být šťastní, přítomní a zdraví

A náhle nebylo kam plout, obzor se utopil ve zklamání
Však prý ještě je čas se nadechnout, ještě, že nejsme sezdaní
Nemáme dítě, ale máme kam jít, a každý si půjdeme po svém
Svůj život jinde naplnit, srdce odumřelo mi v tom čase neúprosném

Věděla jsi, že se potřebuji změnit, a proto na cestu musím se dát
Že budeš se mnou v myšlenkách i ve snění, že nemusím se o Tebe bát
Zbývalo se už jen vypravit, splnit poslání a vrátit se zpět
Oba nás uzdravit, zase Tě obejmout a políbit smět

A náhle nebylo kam plout, obzor se utopil ve zklamání
Však prý ještě je čas se nadechnout, ještě, že nejsme sezdaní
Nemáme dítě, ale máme kam jít, a každý si půjdeme po svém
Svůj život jinde naplnit, srdce odumřelo mi v tom čase neúprosném